

Urkunde

Im **deutschen Recht** gilt jede verkörperte menschliche Gedankenerklärung, die zum Beweis im Rechtsverkehr geeignet ist und ihren Aussteller erkennen lässt, als Urkunde (zentrales Tatbestandsmerkmal des § 267 dStGB). Im **georgischen Recht** ist jedes materielle Objekt, das – auch elektronisch gespeicherte – Informationen in Text-, Ton- oder Bildform oder deren Kombination enthält und dazu bestimmt ist, zum öffentlichen Gebrauch übermittelt und gespeichert zu werden, wobei Informationen enthalten sein müssen, die für die Feststellung der tatsächlichen oder rechtlichen Umstände eines Strafverfahrens erforderlich sind (zentrales Tatbestandsmerkmal der Art. 341 und Art. 362 gStGB). Damit unterscheiden sich die Begriffe in mehrfacher Hinsicht: Nach georgischem Recht werden zunächst auch elektronisch gespeicherte Daten vom Begriff der Urkunde erfasst. Zudem muss nach georgischem Recht die Urkunde – anders als nach deutschem Recht – nicht erkennen lassen, wer sie ausgestellt hat. Schließlich ist der georgische Urkundsbegriff insoweit enger, als die Beweisbedeutung auf das Strafverfahren bezogen zu beurteilen ist. (Eki/Mta)

დოკუმენტი

გერმანულ სამართალში დოკუმენტად ითვლება ადამიანის აზრი ფიზიკური საგნით გამოხატული, რომელიც გამოდგება მტკიცებულებად სამართალწარმოებაში და რომლის მეშვეობით შესაძლებელია მისი გამცემის გამოვლენა (გსსკ-ის 267-ე პარაგრაფის შემადგენლობის ცენტრალური ნიშანი). **საქართველოს კანონმდებლობის** მიხედვით ნებისმიერი მატერიალური ობიექტი, რომელიც შეიცავს ნებისმიერ, მათ შორის ელექტრონულად შენახულ ინფორმაციას, ტექსტის, ბგერის ან გამოსახულების სახით ცალ-ცალკე ან ერთობლივად და განკუთვნილია იმისათვის, რომ გადაცემული და შენახული იქნას საჯარო მოხმარებისათვის. ამასთანავე ის უნდა შეიცავდეს ინფორმაციას, რომელიც აუცილებელია სისხლის სამართლის პროცესის ფაქტობრივი ან სამართლებრივი გარემოებების დასადგენად. ამდენად, ტერმინები ერთმანეთისგან განსხვავდება რამდენიმე თვალსაზრისით: საქართველოს კანონმდებლობის მიხედვით, ტერმინი დოკუმენტი მოიცავს ელექტრონულად შენახულ მონაცემებსაც (სსსკ-ის 341-ე და 362-ე მუხლების შემადგენლობის ცენტრალური ნიშანი). ამასთან, ქართულ კანონმდებლობაში, განსხვავებით გერმანულისგან, არ არის აუცილებელი, რომ დოკუმენტმა აჩვენოს, თუ ვინ გასცა იგი. საბოლოოდ, დოკუმენტის ცნება ქართულ კანონმდებლობაში უფრო ვიწროა, რამდენადაც მტკიცებულების მნიშვნელობა ფასდება სისხლის სამართლის პროცესთან მიმართებაში. (Eki/Mta)